Medikamento. Substanco uzata kiel saniga rimedo, kuracilo (Kp Drogo, FARMACIAĴO).

* Mediti (ntr). Longe fiksi k koncentrigi sian penson sur io; enprofundiĝi en pensado: słomako malsala nur pri pano ~as 7; fremda ~o eslas kaŝila 2 (Kp PRIPENSI, CERBUMI).

Medlumo. Homo, kiu, laŭ la spiritisma doktrino, liavas la kapablon servi kiel peranto inter la liomoj k la spiritoj de la mortintoj.

Medolo. 1 Mola k grasa substanco en interno de ostoj, ostocerbo: spina ~o; havi ~on en la ostoj Z (f. esti energia k kuraĝa); (f) liri la ~on (kernan esencon, plejgravaĵon) de iu teorio, verko (Kp kerno, suko). 2 Mola spongeca malpeza substanco en la interno de trunko k branĉoj de la dukotiledonaj vegetaĵoj: sambuka ~o.

Meduzo. 1 Ina monstro de greka mitologio, kiu havis serpentojn austataŭ haroj k aliigis en ŝtonon ĉiujn, kiuj ŝin rigardis. 2 Mara gelateneca travidebla polipo (medusa).

metito 465°. G. de viandomanĝaj inamuloj posedanta facilon de sindefendo kontraŭ ĝin atakantaj animaloj, elspruĉigante kontraŭ ili malbonodoran likvaĵon sekreciatan el ĝiaj glandoj (mephilis).

megafono Ф. Forta laŭtparolilo por reprodukti disaŭdigojn en grandaj ejoj aŭ sub libera ĉielo. Vd миклоголо.

megalito (Ar). Ŝtona monumento el prahistoriaj tempoj. Vd MENHIRO.

megalosaŭro 🎪 🕸. G. de dinosaŭraj rampuloj, vivinta en ĵuraso k kretaceo.

megero 2. 1 Unu el la tri Furioj en greka mitologio. 2 (f) Furiozema virinaĉo.

megomo≤. Elektra unuo de rezistanco, egala al unu miliono de omoj. Vd омо, ввязомо.

* Meĥaniko. 1 Scienco pri movo k pri forto. 2 Arto konstrui maŝinojn. 3 Meĥanismo : la lula ~o de la lingvo Z. ~a. 1 Koncernanta la ~on I : ~a problemo, leĝo. 2 Farata per maŝino : ~a fabrikado. 3 (f) Farata kvazaŭ per maŝino, sen partopreno de konscia volo, aŭtomata : ~aj grstoj (Kp maŝine). ~aĵo. Meĥanismo I. ~isto. Specialisto pri konstruado aŭ direktado de maŝinoj.

meĥanismo z. 1 Tuto de la pecoj de maŝino aŭ aparato (Kp badaro, movilaro). 2 (i) Rimedaro per kiu plenumiĝas iu ago aŭ funkcio: ~o de lu digestudo B, de la penso, de la lingvo.

mekaniko = mehaniko.

* Mejlo. Mezuro de longo por vojoj, malegala laŭ la landoj (angla: 1609 m.; germana: 1420 m.: mara: 1852 m.).

* Melo. Malgranda malbonodora mambesto el fam. musteloj, ĉasata pro sia felo (meles). ~hundo. Speco de hundoj aparte taŭgantaj por ĉasi bestojn loĝantajn en tertruoj.

melampiro . G. de skrofulariacoj, parazita planto (melampyrum).

Melankollo. Stato de konstanta sopira malgajeco k malvigleco (Kp spleno. Vd NIGRA).

Melaso. Siropa densa bruna restaĵo el fabrikado k rafinado de sukero.

*Meleagro. Kortbirdo pli granda ol koko, el fam. galinacoj, kun vosto ventumilforine etendebla (meleagris).

meliloto 🕳 G. de legumenacoj, konsistanta el furaĝaj k farmaciaj herboj (melilotus).

mellnito 후 턱. Tre forta eksplodaĵo, ofte uzata en milita pirotekniko.

Meliso. Aroma veg. el fam. labiacoj, uzata en medicino (melissa officinulis).

*Melkl (tr). Eltiri per preinado lakton el mamoj de besto: ~i bovinon, kaprinon; (f): sen/ine ~eblu bovino Z (ekspluatata persono aŭ afero, el kiu oni senmezure k senfine tiras profiton); li sukcesis ~i monon el lu grupo; ~i virkapron Z (vano peni, provi neeblaĵon. Vd vane).

Melodio. Sinsekvo da muzikaj sonoj agrablaj por la orelo k formantaj muzikan frazon (Kp ario, ritmo). ~a. 1 Konforma al la reguloj de la ~a 2 Belsona, agrabla por la orelo : la ~a kanlo de najlingalo (Kp harmonia).

Melodramo. Popola dramo kun kortuŝaj emfazaj scenoj.

melolonto & G. de koleopteroj, herbomanĝa k tre inalutila same kiel ĝia larvo t. n. blanka vermo (melolonthu). Kp (MAJ)SKAHABO.

* Melono. Granda sukpiena frukto de rampanta veg. el fam. kukurbacoj,